

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 104.004 van 26 februari 2002
in de zaak A. 108.043/X-10.476.**

In zake : Frank HUYGHE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te 8000 BRUGGE,
Canadesen Hof,
Bevrijdingslaan 4/1

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Frank HUYGHE op 26 juli 2001 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 31 mei 2001 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende weigering van de stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een open loopstal op een perceel gelegen te Ieper (Zillebeke), Meenseweg 472, kadastraal bekend als Sectie B, nrs. 20e en 21e;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur Ch. BAMPES;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 13 december 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 januari 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat N. DE CLERCQ die, loco Advocaat B. STAELENS verschijnt voor verzoeker, en van Adjunct adviseur P. DE WULF, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker als antwoord op het verslag van het auditoraat een "pleitnota" met daaraan gehecht een bijkomend stuk heeft ingediend; dat dergelijke nota niet is voorzien in het procedurereglement betreffende de behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging; dat hij daarom uit de debatten wordt geweerd; dat ook het overleggen van bijkomende stukken niet is voorzien in het voornoemd procedurereglement; dat derhalve ook het bij de pleitnota gevoegde stuk, dat overigens dateert van na het verslag van het auditoraat en de herziening van het premiequotum "campagne 2001" inzake de ooiënpremie betreft en op het eerste gezicht geen betrekking heeft op een aangelegenheid die in voorkomende geval toch ambtshalve door de Raad van State zou moeten worden onderzocht, uit de debatten wordt geweerd; dat hetzelfde geldt voor het aanvullend stuk dat de verzoekende partij op 22 augustus 2001 heeft toegestuurd en waarvan bovendien op het eerste gezicht niet blijkt dat het niet bij de vordering tot schorsing had moeten of kon worden gevoegd;

Overwegende dat verzoeker op 30 mei 2000 een aanvraag indient strekkende tot het bouwen van een open loopstal voor schapen op een perceel gelegen te Ieper, Meenseweg 472, kadastraal bekend als Sectie B, nrs. 20e en 21e; dat niet wordt betwist dat het bouwperceel overeenkomstig het bij koninklijk besluit van 14 augustus 1979 vastgesteld gewestplan Ieper-Poperinge gelegen is in landschappelijk waardevol agrarisch gebied; dat op 12 februari 2001 het college van burgemeester en schepenen van de stad Ieper de stedenbouwkundige vergunning weigert; dat, op hoger beroep van de verzoeker, op 31 mei 2001 de bestendige deputatie van de provincieraad van de provincie West-Vlaanderen bij het thans bestreden besluit de stedenbouwkundige vergunning weigert;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing dient te bevatten "een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen"; dat uit deze bepalingen volgt dat verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan, en dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, verzoeker in de vordering tot schorsing betoogt dat de thans bestreden weigering "tot oprichting van gebouwen noodzakelijk voor de landbouwactiviteit (...) het voor verzoekende partij onmogelijk (zal) maken zijn landbouwactiviteit verder uit te oefenen", dat "door het gebrek aan stalling voor zijn dieren (...) verzoekende partij (zal) worden genoodzaakt zijn landbouwactiviteit te staken, hetgeen uiteraard een moeilijk te herstellen ernstig nadeel is", dat "de landbouwactiviteit van verzoekende partij (...) in volle opbouw (is) en (...) onmogelijk (wordt) gemaakt door een gebrek aan stallingsplaatsen", dat deze bijkomende stallingsplaatsen dringend noodzakelijk zijn, dat in de herfst- en winterperiode verzoeker immers geconfronteerd wordt met zieke dieren bij gebrek aan de nodige droge schuilruimte, dat de dieren een schuilruimte nodig hebben voor de winter een evidentie is, dat het gebrek daaraan ziekten en letsels aan de poten van de dieren veroorzaakt, dat "het permanent moeten lopen in de drassige grond (in)houdt (...) dat verzoekers dieren een onaanvaardbaar dierenleed moeten doorstaan, wat ondraaglijk is voor verzoeker, eigenaar van deze dieren en verantwoordelijk voor deze dieren", dat "kortom, (verzoeker) overeenkomstig de bestemming van het gewestplan (...) een landbouwactiviteit (heeft) opgestart, (dat) de weigering de bouwvergunning te verlenen voor de loopstal, impliceert dat de meeste schapen moeten weggedaan worden, dat dit impliceert dat de gronden zouden moeten verpacht worden, nu ze niet langer door schapen zouden kunnen afgegraasd worden, dat gedurende de normale annulatietermijn (...) er dus nadelen (zouden)

geleden worden die onherstelbaar zijn omdat de landbouwactiviteit op onherstelbare wijze zou moeten beëindigd worden", dat "a fortiori waar de bestemming van het gewestplan daardoor niet kan gerealiseerd worden en waar er werkelijk geen enkele reden bestaat om de vergunning te weigeren, (...) de verzoekende partij deze aantasting van zijn door artikel 544 Burgerlijk Wetboek en art. 1 Eerste Aanvullend Protocol EVRM gegarandeerd eigendomsrecht niet gedurende de annulatietermijn (dient) te verdragen", dat hij niet "de definitiviteit van de teloorgang van de landbouwactiviteit (...) (dient) te verdragen";

Overwegende dat de verwerende partij onder het kopje "in feite" doet gelden dat het beweerde nadeel aan verzoeker zelf te wijten is, dat "van enige hoogdringendheid (...) derhalve geen sprake (kan) zijn vermits betrokkene de overheid steeds maar voor voldongen feiten stelt, (dat) hij (...) de zaken op hun kop (zet) : in plaats van eerst de nodige vergunningen te vragen voor bouwen en exploiteren en dan de nodige dieren aan te schaffen, gaat (de verzoeker) omgekeerd te werk en beweert hij dan dat de zaak dringend is"; dat zij verder inzake het moeilijk te herstellen ernstig nadeel stelt dat "door steeds maar een bijkomend aantal schapen te houden zonder de vereiste vergunningen aan te vragen op voorhand (...) de verzoeker zichzelf schade (berokkent) (...)"; dat verwerende partij ook de ernst van het nadeel betwist; dat zij ter zake stelt dat "verzoeker (na)laat (...) dit te becijferen en de bewijzen hiervan aan te tonen", dat er "(...) geen nadeel is, want volgens de situatie ten tijde van deze aanvraag konden de stallingen ondergebracht worden in de bestaande gebouwen (...), (dat) naar inkomenssituatie van de verzoeker toe (...) zich evenmin een probleem (stelt) want hij is loontrekkende productie leider (...)", dat verder het argument dat de stallingsplaatsen dringend noodzakelijk zijn, al evenmin klopt, dat "nogmaals, er (...) plaats (was) in de bestaande gebouwen en door steeds meer dieren te houden zonder voorafgaande vergunning (...) de verzoeker zelf het probleem (creëert)";

Overwegende dat bij, gebreke aan concrete gegevens, het betoog van verzoeker niet aantoont dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing het hem onmogelijk zal maken zijn landbouwactiviteit, die hij kwalificeert als schapenbedrijf, verder uit te oefenen en dat hij aldus genoodzaakt zal worden zijn landbouwactiviteit te staken; dat verzoeker inzonderheid niet met concrete gegevens aantoont dat het gebrek aan bijkomende stallingplaatsen voor schapen de noodzakelijke stopzetting van het schapenbedrijf inhoudt; dat integendeel niet is aangetoond dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing impliceert dat hij

het door hem, naar zijn verklaring sinds 21 september 1999 uitgeoefend schapenbedrijf, waarvoor hij volgens de landbouwtelling van mei 2000 86 schapen had en waarvoor het ministerie van middenstand en landbouw hem voor de campagne 2000 en volgende een quotum "ooienpremie" voor 22 ooien heeft toegekend en waarbij uit de in het verzoekschrift vervatte gegevens blijkt dat verzoeker over stalling en schuilplaatsen voor schapen beschikt, m.n. een grote bestaande schuur waar "er (...) ruimte (is) voor een dertigtal schapen "en een "herstelde stal" die naar verzoeker stelt "schuilplaatsruimte" biedt voor een veertigtal schapen, dient te staken; dat verder de omstandigheid dat bijkomende stallingplaatsen in de herfst- en winterperiode noodzakelijk zijn voor de dieren, haar rechtstreekse oorzaak vindt, niet in de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, maar veeleer in het eigengereid handelen van verzoeker door het houden van schapen, weze het in overeenstemming met het gewestplan en met de regeling die ter zake vanuit landbouwkundig oogpunt geldt, zonder daarvoor over de door artikel 99 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, vereiste voorafgaande uitdrukkelijke stedenbouwkundige vergunning te beschikken voor het oprichten van de, naar verzoeker stelt, daartoe noodzakelijke stallingruimte voor de schapen ten einde deze te beschermen tegen ziekten en letsels en het voorkomen van, voor verzoeker ondraaglijk zijnde, dierenleed; dat verder verzoeker niet met concrete gegevens aannemelijk maakt dat het moeten verpachten van de gronden in plaats van ze door schapen te laten afgrazen, noch het verdragen van een aantasting van zijn eigendomsrecht gedurende de annulatieprocedure, voor hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel inhoudt; dat verder de duurtijd van de annulatieprocedure vreemd is aan de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing; dat het door verzoeker aangevoerde nadeel in wezen neerkomt op een financieel nadeel; dat een financieel nadeel in beginsel niet moeilijk te herstellen is; dat verzoeker geen concrete en precieze gegevens bijbrengt waaruit zou kunnen blijken dat dit in casu wel het geval zal zijn; dat de uiteenzetting van verzoeker geen concrete en precieze gegevens bevat waaruit blijkt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen zoals bedoeld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zesentwintig februari 2002, door :

de H.	G. DEBERSAQUES,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

G. DEBERSAQUES.